

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 14.11.1995
COM(95) 543 def.

95/ 0280(COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
tot wijziging van

Richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG van de Raad met het oog op de aanpassing aan
een door concurrentie gekenmerkte context in de telecommunicatie

(door de Commissie ingediend)

INHOUDSOPGAVE

Samenvatting

Toelichting

1. Inleiding
2. Achtergrond - Open Network Provision: 1990 tot 1998
3. Open Network Provision in de geliberaliseerde markt van na 1998
4. Noodzaak van ONP-wetgeving
5. ONP en de mededingingsregels
6. Voorgestelde aanpassingen van de huidige ONP-maatregelen
 - 6.1 De entiteiten waarvoor de maatregelen gelden
 - De herziene ONP-kaderrichtlijn
 - De herziene richtlijn betreffende huurlijnen
 - De ONP-normenlijst
 - 6.2 Tariefbeginselen
 - 6.3 Nationale regelgevende instanties
7. Samenvatting van de voorgestelde richtlijn
8. Conclusie

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG van de Raad met het oog op de aanpassing aan een door concurrentie gekenmerkte context in de telecommunicatie

Artikel 1	Wijziging van Richtlijn 90/387/EEG
Artikel 2	Wijziging van Richtlijn 92/44/EEG
Artikel 3	Omzetting
Artikel 4	Inwerkingtreding
Artikel 5	Landen waartoe deze richtlijn gericht is

Samenvatting

Dit voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 90/387/EEG en 94/44/EEG van de Raad is erop gericht de basisbeginselen van Open Network Provision (ONP) en de specifieke richtlijn betreffende de toepassing van open network provision op huurlijnen aan een door concurrentie gekenmerkte context aan te passen.

De binnen het ONP-kader vastgestelde basisbeginselen moeten aangepast worden om te komen tot een gemeenschappelijke aanpak van de communicatiediensten in de Europese Unie om zo transeuropese diensten te garanderen, waarbij rekening dient te worden gehouden met de komende liberalisatie van alle telecommunicatiediensten en -infrastructuren per 1 januari 1998 (met overgangsporten voor bepaalde Lid-Statens).

Dit voorstel garandeert een vrijwillig streven naar geharmoniseerde voorwaarden door de marktdeelnemers in een door concurrentie gekenmerkte context, waarbij rekening wordt gehouden met het belang van het in stand houden en creëren van een universele dienstverlening en met de noodzaak tot dwingende eisen op die gebieden waar het marktmechanisme alleen niet voldoende is voor het verwezenlijken van de Europese beleidsdoelen.

Tevens wordt door dit voorstel gegarandeerd dat de mate waarin nationale regelgevende instanties en activiteiten in verband met eigendom van of zeggenschap over telecommunicatienetwerken, -uitrusting en -diensten losstaan van elkaar, duidelijk is.

In dit voorstel zijn specifieke ONP-maatregelen opgenomen die op zodanige wijze van toepassing zijn op organisaties die openbare telecommunicatienetwerken en/of -diensten leveren dat zij een afspiegeling vormen van de positie van die organisatie op de betreffende markt. Op welke entiteiten de maatregelen precies van toepassing zijn, is afhankelijk van het beoogde doel, waarbij dient te worden voldaan aan het evenredigheidsbeginsel.

Door dit voorstel wordt gegarandeerd dat met het beginsel van kostprijsgerichtheid een objectieve basis wordt gelegd voor deerschikking van de telecommunicatietarieven, waarbij erkend wordt dat de noodzaak van de vereiste van kostprijsgerichtheid zich steeds minder sterk doet voelen op een door concurrentie gekenmerkte markt.

Toelichting

1. Inleiding

Sinds 1990 heeft de EU op het gebied van telecommunicatie een beleid gevoerd dat harmonisatie en liberalisatie met elkaar in evenwicht brengt. Open Network Provision (ONP) is het beleid ten aanzien van geharmoniseerde voorwaarden voor toegang tot en gebruik van openbare telecommunicatienetwerken en -diensten. Het begrip werd geïntroduceerd in het Groenboek van de Commissie over Telecommunicatiediensten uit 1987 en kreeg vorm in Richtlijn 90/387/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende de totstandbrenging van de interne markt voor telecommunicatiediensten door middel van de tenuitvoerlegging van open network provision⁽¹⁾. Vervolgens werd in specifieke richtlijnen en aanbevelingen de toepassing van de beginselen van open network provision op huurlijnen, spraaktelefonie, pakketgeschakelde datatransmissie (PSDS) en het digitale netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN) vastgelegd.

Liberalisatie van de telecommunicatiesector is een geleidelijk proces, dat uiteindelijk moet resulteren in de volledige liberalisatie van telecommunicatiediensten en -infrastructuur per 1 januari 1998 (met overgangsperioden voor bepaalde Lid-Staten). Overeenkomstig Resolutie 93/C 213 van de Raad van 22 juli 1993 betreffende het "overzicht van 1992"⁽²⁾ wordt gestreefd naar "de aanpassing in het licht van verdere liberalisering" van ONP-beginselen, ten einde rekening te houden met de toekomstige geliberaliseerde context. De Commissie dient overeenkomstig de resolutie van de Raad van 18 september 1995 betreffende de tenuitvoerlegging van het toekomstige wettelijke kader inzake telecommunicatie⁽³⁾ "vóór 1 januari 1996 alle wettelijke maatregelen bedoeld voor het vaststellen van het Europese wettelijke kader inzake telecommunicatie, ter ondersteuning van de volledige liberalisatie van deze sector, aan de Raad en het Europees Parlement voor te leggen".

In dit voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad worden wijzigingen op bestaande ONP-maatregelen vastgelegd ten einde deze aan de na 1998 geliberaliseerde context aan te passen.

2. Achtergrond - Open Network Provision 1990 tot 1998

In 1990 zette de EU de eerste stap in de richting van liberalisatie van telecommunicatiediensten door het liberaliseren van diensten met toegevoegde waarde (VANS). Een belangrijk onderdeel van de politieke overeenstemming tussen de Raad en de Commissie was dat er geen structurele scheiding diende te bestaan tussen de VANS-activiteiten van bestaande telecommunicatieorganisaties en hun traditionele netwerkactiviteiten.

Door het harmoniseren van de voorwaarden voor de toegang tot en het gebruik van de onderliggende structuur van openbare geschakelde netwerken en huurlijnen, en door de toepassing van het non-discriminatiebeginsel heeft ONP gezorgd voor een mechanisme voor het bevorderen van de toetreding tot de VANS-markt, waarbij tegelijkertijd een waarborg wordt gegeven voor eerlijke mededinging tussen de VANS-leveranciers en de VANS-activiteiten van bestaande telecommunicatieorganisaties.

⁽¹⁾ PB nr. L 192 van 24.07.1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 213 van 6.08.1993, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 258 van 3.10.1995, blz. 1.

Bovendien garanderen de bestaande ONP-maatregelen dat in de gehele Europese Unie een geharmoniseerde minimumreeks van deze openbare telecommunicatienetwerken en openbare telecommunicatiediensten die zijn aangemerkt als zijnde van Europees belang, wordt aangeboden. De belangrijkste hiervan zijn spraaktelefonie en huurlijnen, waarvoor dwingende eisen zijn opgesteld in de vorm van richtlijnen.

Op het gebied van ISDN en PSDS zijn er aanbevelingen van de Raad aangenomen, die ten doel hebben dat op het grondgebied van iedere Lid-Staat door ten minste één organisatie dergelijke leveringen aan de gebruiker worden aangeboden.

De huidige ONP-maatregelen zijn van toepassing op telecommunicatieorganisaties, die worden gedefinieerd als lichamen waaraan door een Lid-Staat bijzondere of uitsluitende rechten zijn verleend om openbare telecommunicatienetwerken aan te leggen en, in voorkomende gevallen, om openbare telecommunicatiediensten aan te bieden. Een uitzondering wordt gevormd door pakketgeschakelde datatransmissie (PSDS), op welk terrein geen bijzondere of uitsluitende rechten bestaan. De Lid-Staten kunnen zelf bepalen op wie de ONP-Aanbeveling betreffende PSDS van toepassing is.

3. Open Network Provision in de geliberaliseerde markt van na 1998

De toekomstige infrastructuur van telecommunicatie in Europa (waarbij infrastructuur wordt opgevat in de zin van het geheel van telecommunicatienetwerken en -diensten die ter beschikking staan van de hele maatschappij) wordt gezien als een reeks met elkaar verbonden netwerken, die in het bezit zijn van en worden geëxploiteerd door een grote verscheidenheid aan organisaties, die gehouden zijn aan een aantal algemene internationale afspraken en die naadloos met elkaar samenvallen, zodat het lijkt of zij één systeem vormen. Zij dienen te voorzien in een breed scala van informatie- en telecommunicatiediensten voor zowel bedrijven als consumenten.

Deze infrastructuur dient "open" te zijn in de zin van:

- open (d.w.z. toegankelijk) voor alle gebruikers in de Europese Unie;
- open voor elke dienstenleverancier om diensten aan te bieden door middel van een basisinfrastructuur;
- open voor elke organisatie om onderdelen voor de algemene infrastructuur te leveren, mits de organisatie voldoet aan de gepubliceerde vereisten.

ONP, waarmee wordt gezorgd voor de noodzakelijke mate van harmonisatie van de voorwaarden voor de toegang tot en het gebruik van openbare telecommunicatienetwerken en -diensten, legt een aantal regels vast die ervoor zorgen dat een dergelijk "open network" werkelijkheid kan worden.

De ONP-voorwaarden die van toepassing zijn op de gebruiker-netwerk-interface dienen de toegang van gebruikers tot telecommunicatienetwerken en -diensten te harmoniseren en eventueel een minimumreeks aanbiedingen te garanderen.

In de ONP-voorwaarden voor aansluitpunten worden de regels voor netwerkexploitanten en dienstenleveranciers voor onderlinge koppeling van hun faciliteiten beschreven om tot samenwerking te komen bij de levering van onderdelen van de algemene infrastructuur.

De rol van ONP in een door concurrentie gekenmerkte context is:

- het garanderen van de levering van universele telecommunicatiediensten,
- het garanderen van de beschikbaarheid van een minimumreeks diensten,
- het verzekeren van de toegang tot en de koppeling van openbare telecommunicatienetwerken en openbare telecommunicatiediensten,
- het bevorderen van de levering van geharmoniseerde telecommunicatiediensten ten behoeve van de gebruikers door het vaststellen en bevorderen, op vrijwillige basis, van geharmoniseerde technische interfaces (met inbegrip van zowel de gebruiker-netwerk-interfaces als aansluitpunten) en de corresponderende normen/specificaties,

voor de hele Europese Unie.

De verschillende wettelijke maatregelen met betrekking tot ONP bieden de noodzakelijke flexibiliteit voor het bereiken van deze doelen op een wijze die het beste past bij de te bereiken doelstelling:

- in de ONP-richtlijn betreffende huurlijnen (92/44/EEG)⁽⁴⁾ en de voorgestelde richtlijn betreffende spraaktelefonie⁽⁵⁾ is de dwingende levering van een minimumaanbod voor alle gebruikers in de EU geregeld;
- in de ONP-aanbevelingen voor PSDS⁽⁶⁾ en ISDN⁽⁷⁾ zijn de voorwaarden vastgesteld waaronder deze diensten beschikbaar dienen te zijn voor alle gebruikers in de EU;
- het voorstel tot de ONP-richtlijn voor interconnectie⁽⁸⁾ schept een wettelijk kader dat erop gericht is dienstenleveranciers en netwerkexploitanten in staat te stellen hun faciliteiten te koppelen aan netwerken van bestaande exploitanten;

⁽⁴⁾ Richtlijn 92/44/EEG van de Raad van 5 juni 1992 betreffende de toepassing van Open Network Provision op huurlijnen, PB nr. L 165 van 19.06.1992, blz.27.

⁽⁵⁾ Voorstel voor een richtlijn van de Raad en het Europees Parlement betreffende de toepassing van open network provision (ONP) op spraaktelefonie (95/C 122/04), COM(94) 689 def. - 95/0020 (COD), PB nr. C 122 van 18.5.1995, blz.4 - Gemeenschappelijk Standpunt van de Raad aangenomen op 12.07.1995.

⁽⁶⁾ Aanbeveling 92/382/EEG van de Raad van 5 juni 1992 betreffende het geharmoniseerde aanbod van een minimumpakket van diensten op het gebied van pakketgeschakelde datatransmissie (PSDS-diensten) in overeenstemming met de beginselen van Open Network Provision (ONP). PB nr. L 200 van 18.7.92, blz.1.

⁽⁷⁾ Aanbeveling 92/383/EEG van de Raad van 5 juni 1992 betreffende het aanbod van geharmoniseerde ISDN-toegangsregelingen en een minimumpakket van ISDN-voorzieningen in overeenstemming met de beginselen van Open Network Provision (ONP), PB nr. L 200 van 18.7.92, blz.10.

⁽⁸⁾ COM(95) 379 def. van 19.07.1995.

- in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* zijn in de ONP-normenlijst de aanbevolen normen voor technische interfaces en gebruikersfaciliteiten gepubliceerd.

4. Noodzaak van ONP-wetgeving

Uit de recente Mededeling van de Commissie betreffende het overleg over het Groenboek inzake de liberalisering van de Telecommunicatie-infrastructuur en kabeltelevisienetwerken⁽⁹⁾ blijkt dat het huidige ONP-kader twee verplichtingen kent die ook na 1998 moeten worden gehandhaafd.

Dit zijn in de eerste plaats de verplichting van de Lid-Staten om op hun grondgebied de levering aan het grote publiek van een minimum-spraaktelefoniedienst tegen betaalbare prijs te garanderen. De voorgestelde spraaktelefonierichtlijn vormt momenteel het centrale element van de universele telefoondienst in de Unie.

In de tweede plaats is uit het overleg naar voren gekomen dat de beschikbaarheid van een minimumreeks huurlijnen van essentieel belang is voor het van de grond komen van geliberaliseerde telecommunicatiediensten in de gehele Unie. Met name dient deze minimumreeks huurlijnen tegen lagere tarieven, die meer overeenstemmen met de kosten van de levering ervan, beschikbaar te worden gesteld.

De huidige tarieven voor huurlijnen in de Europese Unie zijn buitensporig hoog, waardoor de Unie ten opzichte van haar geïndustrialiseerde partners in een nadelige positie wordt geplaatst⁽¹⁰⁾. Als gevolg van deze hoge tariefniveaus in Europa komen nieuwe geavanceerde diensten moeilijk van de grond, bij voorbeeld de reeks toepassingen die als bouwstenen worden genoemd in het verslag van de Groep Bangemann over "Europa en de wereldwijde industriële revolutie"⁽¹¹⁾.

Dit punt van zorg werd reeds naar voren gebracht in het verslag van de Groep Bangemann, waarbij de aanbeveling werd gedaan de huurlijntarieven met spoed aan te pakken en deze tarieven in overeenstemming te brengen met die in andere geavanceerde geïndustrialiseerde regio's.

De ervaring op geliberaliseerde markten heeft geleerd dat marktkrachten alleen niet volstaan om dit te realiseren, zodat tijdens een overgangsperiode regulerende maatregelen moeten worden getroffen.

⁽⁹⁾ COM(95) 158 def. van 03.05.1995

⁽¹⁰⁾ Het Groenboek van de Commissie inzake de liberalisering van telecommunicatie-infrastructuur en kabeltelevisienetwerken - deel I (COM(94)440 def. van 25.10.1994) vermeldde dat de prijzen voor 2 Mbit/s huurlijnen in de Europese Unie gemiddeld tien keer zo hoog waren als in Noord-Amerika.

⁽¹¹⁾ Europa en de wereldwijde industriële revolutie, Aanbevelingen aan de Europese Raad, 26 mei 1994.

De Commissie is daarom in die mededeling tot de conclusie gekomen dat de levering van een minimumreeks huurlijnen verplicht moet blijven totdat er daadwerkelijk sprake van concurrentie is en duidelijk is dat de marktkrachten de rol van de regelgeving kunnen overnemen. Daarbij zal dit verplichte aanbod gelijke tred moeten houden met de technologische ontwikkeling en de marktvraag en zal de noodzaak om deze verplichting te handhaven opnieuw moeten worden onderzocht in het licht van de evolutie in de richting van een door concurrentie gekenmerkte context.

Tevens werd in de mededeling gesteld dat de Lid-Staten in verband met de toekomstige aanpassing van de ONP-huurlijnenrichtlijn aan de context na 1998 erop zullen moeten toezien dat alle gebruikers onder geharmoniseerde toegangs- en gebruiksvoorwaarden toegang hebben tot huurlijnen van ten minste één exploitant, met inbegrip van toegang tot een verplichte minimumreeks huurlijnen. Dit geharmoniseerde aanbod zal waarschijnlijk een maatstaf vormen voor de kwaliteit, prijs en dienstverlening die andere exploitanten en leveranciers van diensten zullen trachten te overtreffen.

5. ONP en de mededingingsregels

Zoals is vastgesteld in de hierboven genoemde Mededeling van de Commissie betreffende het overleg over het Groenboek betreffende de liberalisering van de telecommunicatie-infrastructuur en kabeltelevisienetwerken, bestaat er in de sector overeenstemming over een evenwichtige aanpak betreffende de toepassing van de algemene mededingingswetgeving en sectorspecifieke regelgeving.

Bij de huidige staat van ontwikkeling van de telecommunicatiemarkt zorgt een *ex-ante* regelgevingskader voor de bevordering van de toegang tot de markt doordat het voorspelbaarheid biedt, waardoor strategische planning en investering in de toekomstige door concurrentie gekenmerkte context gemakkelijker worden. Een regelgevingskader dat de voorwaarden voor de toegang tot en het gebruik van netwerken en diensten harmoniseert, verkleint de kans op discriminatie en draagt aldus bij tot eerlijke mededinging in deze sector.

Tegelijkertijd zal de toepassing van de mededingingsregels van het Verdrag in aangelegenheden zoals koppeling en toegang in de telecommunicatiesector een steeds belangrijker rol gaan spelen.

6. Voorgestelde aanpassingen van de huidige ONP-maatregelen

Gezien de hierboven geschetste rol van ONP, betreffen de voornaamste aanpassingen van de huidige ONP-maatregelen de volgende gebieden:

- de omvatte entiteiten,
- tariefbeginselen,
- de nationale regelgevende instanties.

Er zijn ook andere wijzigingen voorgesteld ten einde coherentie te bewerkstelligen met nieuwe technische ontwikkelingen en met andere wettelijke maatregelen die deel uit zullen gaan maken van het toekomstige regelgevingskader voor telecommunicatie.

De voorgestelde wijzigingen hebben geen gevolgen voor de specifieke situatie van de Lid-Staten waarvoor een overgangperiode voor de liberalisatie geldt. De voorgestelde gewijzigde richtlijn is zodanig opgesteld dat zij ook van toepassing is op Lid-Staten waarvoor een overgangperiode geldt.

6.1 De entiteiten waarvoor de maatregelen gelden

Open network provision is van toepassing op openbare telecommunicatienetwerken en openbare telecommunicatiediensten, wat derhalve betekent dat ONP-maatregelen organisaties betreffen die openbare telecommunicatienetwerken en/of openbare telecommunicatiediensten leveren. De ONP-maatregelen worden echter niet aan al deze organisaties opgelegd. Op welke specifieke entiteit een bepaalde ONP-maatregel van toepassing is, is afhankelijk van het beoogde doel van die maatregel.

In de ONP-maatregelen is ook de rol en verantwoordelijkheid vastgelegd van de nationale regelgevende instantie die verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van de ONP-beginselen op nationaal niveau.

De herziene ONP-kaderrichtlijn

In de ONP-kaderrichtlijn worden geen verplichtingen aan specifieke marktdeelnemers opgelegd. De richtlijn biedt een procedureel kader voor de ontwikkeling van andere specifieke ONP-maatregelen, waar wordt vastgesteld welke entiteiten omvat zijn. Op welke entiteiten de specifieke ONP-maatregelen van toepassing zijn, is afhankelijk van het beoogde doel. Het is mogelijk dat verschillende entiteiten in verschillende maatregelen worden genoemd, of in verschillende bepalingen van één maatregel. Het is ook van belang dat voldaan wordt aan het evenredigheidsbeginsel, zodat de verplichtingen worden nagekomen op een wijze die aansluit bij de positie van de organisatie op de markt.

De herziene richtlijn betreffende huurlijnen

Het doel van de herziene huurlijnenrichtlijn is ervoor te zorgen dat alle gebruikers onder geharmoniseerde toegangs- en gebruiksvoorwaarden toegang hebben tot huurlijnen van ten minste één exploitant, met inbegrip van toegang tot een verplichte minimumreeks huurlijnen.

Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel wordt het besluit over de vraag welke organisatie of organisaties afzonderlijk of gezamenlijk zullen worden belast met deze verplichting om te leveren genomen op het niveau van de Lid-Staten met inachtneming van de in de richtlijn gegeven richtsnoeren.

De verplichtingen dienen alleen te worden opgelegd aan organisaties met een krachtige positie op de markt om nieuwkomers op de markt niet te ontmoedigen door hun een zware last op te leggen en om technologische innovatie door nieuwkomers te stimuleren. Deze verplichtingen vormen geen onredelijke last voor de uitgekozen organisaties, aangezien de ervaring op geliberaliseerde telecommunicatiemarkten heeft uitgewezen dat de leveranciers van diensten die voorheen een monopolie bezaten, nog lang na de liberalisering een belangrijk deel van de markt in handen hadden.

De positie die een organisatie op de markt inneemt, hangt af van een aantal factoren, zoals het aandeel van het betreffende produkt of de betreffende dienst in de betreffende geografische markt, de omzet van de organisatie in verhouding tot de omvang van de markt, het vermogen van de organisatie invloed uit te oefenen op de marktomstandigheden, de zeggenschap over de toegangsmiddelen tot de eindgebruikers, de beschikking over financiële middelen en de ervaring met de levering van produkten en diensten voor die markt.

Een organisatie die meer dan 25% in handen heeft van een bepaalde huurlijnenmarkt in het geografische gebied van een Lid-Staat waarin deze organisatie mag opereren, wordt verondersteld een krachtige positie op de markt te hebben, tenzij door de nationale regelgevende instantie is vastgesteld dat dit niet het geval is. Een nationale regelgevende instantie kan niettemin besluiten dat een organisatie met een lager marktaandeel een krachtige positie op de markt inneemt, bij voorbeeld wanneer een organisatie belangrijke faciliteiten in handen heeft.

De Lid-Staten dienen er zorg voor te dragen dat op elke plaats op hun grondgebied de gebruikers toegang hebben tot door ten minste één organisatie geleverde huurlijnen volgens de bepalingen van de richtlijn. De Lid-Staten geven aan de Commissie kennis van de organisatie(s) waarvoor de verplichtingen van de richtlijn gelden, de typen huurlijnen van de minimumreeks die zij dienen aan te bieden, en het geografische gebied waarvoor deze vereiste geldt.

Het is niet noodzakelijk dat één organisatie verplicht wordt tot het leveren van de hele minimumreeks huurlijnen binnen een bepaald geografisch gebied. Alle huurlijnen die binnen een bepaald geografisch gebied geleverd worden door een aangemelde organisatie vallen onder de algemene bepalingen van de richtlijn.

De ONP-Normenlijst

De in het Publikatieblad gepubliceerde ONP-normenlijst is een lijst met normen die op vrijwillige basis door elke organisatie die openbare telecommunicatienetwerken of openbare telecommunicatiediensten levert, toegepast worden. In de ONP-normenlijst zijn normen vastgelegd die geschikt zijn voor uitvoering in de hele EU.

6.2 Tariefbeginselen

De tarieven voor telecommunicatiediensten die krachtens bijzondere of uitsluitende rechten worden verleend, zijn van oudsher ontstaan onder invloed van sociale en politieke doeleinden, met als gevolg dat de tarieven niet gebaseerd waren op de werkelijke leveringskosten. Een dergelijke scheve verhouding is niet houdbaar in een door concurrentie gekenmerkte context. Het beginsel van kostprijsgerichtheid biedt een objectieve basis voor deerschikking van telecommunicatietarieven, zonder een gemiddelde prijsstelling over een bepaalde geografisch gebied en een universele dienstverlening voor iedereen uit te sluiten.

Op een markt met volledige mededinging neemt de noodzaak tot toepassing van het beginsel van kostprijsgerichtheid af. Het marktmechanisme leidt tot een neerwaartse druk op de prijzen, terwijl toezicht door de nationale regelgevende instantie en de mededingingsregels zorgen voor de noodzakelijke bescherming tegen bedrieglijk gedrag dat de prijzen onnodig hoog zou kunnen houden.

Een van de meest door concurrentie gekenmerkte markten bij opheffing van de bijzondere en uitsluitende rechten voor de infrastructuur, is die van huurlijnen in stadscentra en huurlijnen op belangrijke verbindingswegen tussen steden. Daarom wordt in het voorstel voor de herziening van de richtlijn betreffende huurlijnen de vereiste van kostprijsgerichtheid door de nationale regelgevende instantie buiten werking gesteld vanaf het moment dat een organisatie niet langer een krachtige positie op de betreffende markt inneemt (in dit geval zou de betreffende markt gevormd kunnen worden door een specifiek type huurlijn dat wordt aangeboden in een bepaald geografisch gebied).

6.3 Nationale regelgevende instanties

Het regelgevingskader van de telecommunicatiesector is voor de toepassing van de beginselen zoals omschreven in de EU-wetgeving afhankelijk van de nationale regelgevende instanties voor telecommunicatie. De nationale regelgevende instanties werden ingesteld krachtens Richtlijn 90/388/EEG⁽¹²⁾ van de Commissie en zijn onafhankelijke lichamen die door een Lid-Staat belast zijn met onder meer regelgevende functies.

Overeenkomstig de specifieke ONP-maatregelen worden de nationale regelgevende instanties met verschillende taken belast, zoals:

- toezicht op tarieven en verrekeningssystemen,
- het oplossen van geschillen,
- verantwoordelijkheid voor nationale nummerplannen,
- zorg voor de levering van gespecificeerde faciliteiten.

In de Mededeling van de Commissie uit 1995 over de stand van zaken en de tenuitvoerlegging van Richtlijn 90/388/EEG⁽¹³⁾ werd gesteld dat in ten minste vijf Lid-Staten hun bevoegdheden [d.w.z. van de nationale regelgevende instanties] onvoldoende zijn gescheiden van die van de exploiterende organisatie".

Derhalve wordt in de herziening van de ONP-kaderrichtlijn voorgesteld om de vereiste van de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instantie expliciet te maken. Dit heeft geen invloed op het recht van de Lid-Staten om te beslissen over de wijze van eigendom van telecommunicatieorganisaties maar het betekent wel dat in die gevallen waarin een Lid-Staat ervoor kiest enige mate van eigendom te behouden of een belangrijk deel van de zeggenschap over een telecommunicatieorganisatie in eigen hand te nemen, aanvullende beschermingsmaatregelen dienen te worden genomen om de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instantie te garanderen.

Voor een succesvol verloop van het ontstaan van een open en concurrerende telecommunicatiemarkt is het van groot belang dat de nationale regelgevende instanties niet alleen in de praktijk en naar de geest onafhankelijk zijn, maar ook als werkelijk onafhankelijk worden gezien.

⁽¹²⁾ PB nr. L 192 van 24.07.1990, blz. 10.

⁽¹³⁾ PB nr. C 275 van 20.10.1995, blz. 2.

7. Samenvatting van de voorgestelde richtlijn

Artikel 1 bevat de wijzigingen van Richtlijn 90/387/EEG.

Artikel 2 bevat de wijzigingen van Richtlijn 92/44/EEG.

Artikel 3 bevat standaardbepalingen inzake de omzetting van de richtlijn in het nationale recht van de Lid-Staten, die uiterlijk op 31 december 1997 voltooid moet zijn.

8. Conclusie

In een door concurrentie gekenmerkte markt is een soepele regelgeving nodig. Er dient echter wel een regelgeving te worden geboden waarin een universele dienstverlening aan de gebruikers (met inbegrip van de consumenten), eerlijke mededinging tussen de deelnemers, en kwaliteit, keuzemogelijkheden en waar voor zijn geld voor iedereen gegarandeerd zijn.

In een geliberaliseerde context blijft de *waarde* van geharmoniseerde voorwaarden voor de toegang tot en het gebruik van telecommunicatienetwerken en -diensten onverminderd van kracht maar de *middelen* om een dergelijke harmonisatie te bereiken dienen flexibel te zijn.

Vrijwillige toepassing van geharmoniseerde voorwaarden door de marktdeelnemers zal de maatstaf vormen van een door concurrentie gekenmerkte markt, waarbij alleen sprake zal zijn van een verplichte toepassing op die gebieden waar het marktmechanisme alleen wellicht niet voldoet voor het bereiken van de Europese beleidsdoelstellingen. ONP kan hierbij de helpende hand bieden.

Derhalve wordt het Europees Parlement en de Raad verzocht het bijgesloten voorstel voor een richtlijn aan te nemen.

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
tot wijziging van de Richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG van de Raad met het oog op
de aanpassing aan een door concurrentie gekenmerkte context in de telecommunicatie

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100A,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189B van het Verdrag,

(1) Overwegende dat Richtlijn 90/387/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende de totstandbrenging van de interne markt voor telecommunicatiediensten door middel van de tenuitvoerlegging van open network provision (ONP)⁽³⁾ betrekking heeft op de harmonisatie van de voorwaarden voor open en efficiënte toegang tot en gebruik van openbare telecommunicatienetwerken en, in voorkomend geval, openbare telecommunicatiediensten; dat overeenkomstig die richtlijn de Raad Richtlijn 92/44/EEG van 5 juni 1992 betreffende de toepassing van Open Network Provision (ONP) op huurlijnen⁽⁴⁾ heeft vastgesteld;

(2) Overwegende dat overeenkomstig de Resolutie van de Raad van 22 juli 1993 inzake het overzicht van de situatie in de telecommunicatiesector en de noodzaak voor verdere ontwikkeling op die markt⁽⁵⁾ en de Resolutie van de Raad van 22 december 1994 betreffende het principe van en het tijdschema voor de liberalisering van de telecommunicatie-infrastructuur⁽⁶⁾ de liberalisering van de telecommunicatiediensten en -infrastructuur per 1 januari 1998 (met een overgangsperiode voor bepaalde Lid-Staten) ingang dient te vinden; dat dit wordt ondersteund door de Resolutie van het Europees Parlement van 20 april 1993 over de mededeling van de Commissie van 21 oktober getiteld "Overzicht van de situatie in de sector telecommunicatiediensten"⁽⁷⁾, en de Resolutie van het Europees Parlement van 19 mei 1995 over het "Groenboek inzake de liberalisering van telecommunicatie-infrastructuur en kabeltelevisienetwerken (deel II)"⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ PB nr. C ...

⁽²⁾ PB nr. C ...

⁽³⁾ PB nr. L 192 van 24.7.1990, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 165 van 19.6.1992, blz. 27. Richtlijn gewijzigd bij Beschikking 94/439/EG van de Commissie (PB nr. L181 van 15.7.1994, blz. 40).

⁽⁵⁾ PB nr. C 213 van 6.8.1993, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. C 379 van 31.12.1994, blz. 4.

⁽⁷⁾ PB nr. C 150 van 31.5.1993, blz. 39.

⁽⁸⁾ PB nr. C ...

(3) Overwegende dat in de Resolutie van de Raad van 22 juli 1993 de toepassing in de hele Gemeenschap en waar nodig de aanpassing, in het licht van verdere liberalisering, van de ONP-beginselen met betrekking tot de betrokken entiteiten en aspecten zoals universele-dienstverlening, interconnectie, en toegangsvergoeding, alsook de daaruit voortvloeiende kwesties in verband met de voorwaarden waarop vergunningen worden verleend, als een van de belangrijkste doelstellingen van het telecommunicatiebeleid van de Gemeenschap wordt beschouwd; dat overeenkomstig de Resolutie van de Raad van 18 september 1995 betreffende de tenuitvoerlegging van het toekomstige wettelijke kader betreffende telecommunicatie⁽⁹⁾ is bepaald dat de Commissie, volgens het tijdschema overeenkomstig de resoluties van de Raad van 22 juli 1993 en 22 december 1994, het Europees Parlement en de Raad vóór 1 januari 1996 alle wettelijke maatregelen voorlegt die zijn bedoeld voor het vaststellen van het Europese wettelijke kader voor telecommunicatie ter ondersteuning van de volledige liberalisatie van deze sector, in het bijzonder met betrekking tot de aanpassing van ONP-maatregelen aan de toekomstige door concurrentie gekenmerkte context;

(4) Overwegende dat in de Resolutie van het Europees Parlement van 6 mei 1994 over de mededeling van de Commissie vergezeld van het voorstel voor een resolutie van de Raad betreffende beginselen voor de universele dienstverlening in de telecommunicatiesector⁽¹⁰⁾ het vitale belang van beginselen voor de universele dienstverlening wordt onderstreept; dat in de Resolutie van de Raad van 7 februari 1994 over beginselen voor de universele dienstverlening in de telecommunicatiesector⁽¹¹⁾ een basis voor een omschrijving van universele dienstverlening wordt aangegeven en de Lid-Staten worden opgeroepen om voor de totstandkoming en het behoud van een goede reglementering zorg te dragen ten einde een universele-dienstverlening op hun gehele grondgebied te waarborgen; dat, zoals door de Raad in die resolutie wordt erkend, het concept van de universele-dienstverlening zich dient te ontwikkelen en daarbij het tempo van de technische vooruitgang, de marktontwikkelingen en de veranderingen in de behoeften van de gebruikers moet volgen; dat bij de versterking van de economische en sociale samenhang, met name in afgelegen, perifere, niet aan zee grenzende en landelijke gebieden en eilanden van de Gemeenschap een rol voor de universele telecommunicatiedienst is weggelegd;

(5) Overwegende dat met het oog op de belangen van de gebruikers en de organisaties die openbare telecommunicatienetwerken en/of -diensten verschaffen de grondbeginselen met betrekking tot toegang tot en gebruik van openbare telecommunicatienetwerken en -diensten, zoals vastgelegd binnen het ONP-kader, dienen te worden aangepast om een de Gemeenschap bestrijkende dienstverlening in een geliberaliseerde context te garanderen; dat een op gemeenschappelijke technische normen en specificaties gebaseerde vrijwillige aanpak, met de nodige overlegstructuren, passend is om in een geliberaliseerde context aan de behoeften van de gebruikers te voldoen; dat bindende wettelijke maatregelen evenwel garanties moeten bieden voor de verlening van een universele dienst en voor de beschikbaarheid van een minimumreeks diensten voor alle gebruikers in de Gemeenschap; dat een algemeen kader voor de interconnectie op openbare telecommunicatienetwerken en openbare telecommunicatiediensten nodig is om de gebruikers in de Gemeenschap diensten met "eind-tot-eind"-interoperabiliteit te bieden;

⁽⁹⁾ PB nr. C 258 van 3.10.1995, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB nr. C 205 van 25.7.1994, blz. 551.

⁽¹¹⁾ PB nr. C 48 van 16.2.1994, blz. 1.

(6) Overwegende dat het ONP-kader betrekking heeft op de openbare telecommunicatienetwerken en -diensten die op commerciële basis worden verschaft, doch niet op de inhoud ervan ziet; dat in deze samenhang radio- en televisie-omroepdiensten niet onder telecommunicatiediensten begrepen zijn;

(7) Overwegende dat overeenkomstig het beginsel van de scheiding van regelgevende en bedrijfsfuncties, de Lid-Staten de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instantie, respectievelijk instanties dienen te garanderen en ervoor dienen te zorgen dat de nationale regelgevende instantie, respectievelijk instanties van iedere Lid-Staat bij de uitvoering van het in de toepasselijke communautaire wetgeving neergelegde regelgevingskader een belangrijke rol vervullen; dat de nationale regelgevende instanties over de nodige middelen moeten beschikken om de aan hen toegewezen taken volledig te kunnen uitvoeren;

(8) Overwegende dat in de ontwerp-richtlijn van de Commissie tot wijziging van Richtlijn 90/388/EEG met betrekking tot de volledige liberalisering van de markten voor telecommunicatiediensten⁽¹²⁾ wordt voorgesteld om adequate nummers voor alle telecommunicatiediensten beschikbaar te stellen, welke nummers op objectieve, niet-discriminerende, proportionele en transparante wijze moeten worden toegewezen;

(9) Overwegende dat ten einde verschaffing van huurlijnen in de hele Gemeenschap te garanderen, de Lid-Staten ervoor dienen zorg te dragen dat de gebruikers op elke plaats van hun grondgebied toegang hebben tot een minimum reeks van huurlijnen van ten minste één organisatie; dat het uitgangspunt voor de aanwijzing door de Lid-Staten van organisaties met verplichtingen om huurlijnen te verschaffen de krachtige positie die zij op de betreffende huurlijnenmarkt innemen, dient te zijn; dat de Lid-Staten de Commissie in kennis dienen te stellen van de organisaties waarop de richtlijn van toepassing is, van de typen huurlijnen van de minimumreeks die deze dienen te verschaffen, en van het geografische gebied waarvoor dit vereiste geldt; dat alle typen huurlijnen binnen een bepaald geografisch gebied die door een aangemelde organisatie worden verschaft, onder de algemene bepalingen van de richtlijn vallen;

(10) Overwegende dat de positie van een organisatie op de markt afhankelijk is van een aantal factoren, zoals het aandeel van het betrokken produkt of de betrokken dienst in de betrokken geografische markt, de omzet van de organisatie in verhouding tot de omvang van de markt, het vermogen van de organisatie om op de marktomstandigheden invloed uit te oefenen, de zeggenschap over de toegangsmiddelen tot de eindgebruikers, de beschikking over financiële middelen en de ervaring met de levering van produkten en met de verrichting van diensten voor die markt; dat een organisatie die meer dan 25% van een bepaalde markt voor huurlijnen in het geografische gebied van een Lid-Staat waarin die organisatie mag opereren, in handen heeft, wordt verondersteld een krachtige marktpositie in te nemen, tenzij de nationale regelgevende instantie heeft vastgesteld dat zulks niet het geval is; dat een organisatie met een marktaandeel dat lager is dan deze waarde, niet dient te worden beschouwd als wordt een krachtige marktpositie innemend, tenzij duidelijk kan worden aangetoond dat dit wel het geval is;

⁽¹²⁾ PB nr. C 263 van 10.10.1995, blz. 6.

(11) Overwegende dat het concept van de huurlijndiensten overeenkomstig nieuwe technologische ontwikkelingen en de marktvraag zal evolueren, waarbij de gebruikers de huurlijn-bandbreedte flexibeler zullen kunnen gebruiken, waaronder het gebruik van bepaalde routerings- en managementvoorzieningen voor nieuwe types huurlijnen;

(12) Overwegende dat, ten einde efficiëntere communicatie in de Gemeenschap te bewerkstelligen, het van belang is dat de Lid-Staten de verschaffing van een bijkomend geharmoniseerd pakket huurlijnen van een hogere orde bevorderen, rekening houdend met de marktvraag en de vooruitgang met de normalisatie;

(13) Overwegende dat, totdat een daadwerkelijk door concurrentie gekenmerkte context is bereikt, de noodzaak bestaat van een regulerend toezicht op de huurlijntarieven met het oog op kostprijsgerichtheid en doorzichtigheid overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel; dat het passend is de vereisten inzake kostprijsgerichtheid en doorzichtigheid buiten werking te stellen op die specifieke markten waarop geen enkele organisatie een krachtige positie inneemt; dat, in een volledig door concurrentie gekenmerkte context, het marktmechanisme ervoor zal zorgen dat de tarieven voor huurlijnen redelijk zijn;

(14) Overwegende dat de voorwaarden voor de koppeling van eindapparatuur aan huurlijnen zijn vastgelegd in gemeenschappelijke technische voorschriften (CTR's) die zijn aangenomen in het kader van Richtlijn 91/263/EEG van de Raad van 29 april 1991 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie en de onderlinge erkenning van de conformiteit van de apparatuur⁽¹³⁾, en in Richtlijn 93/97/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 houdende aanvulling van Richtlijn 91/263/EEG wat de apparatuur voor satellietgrondstations betreft⁽¹⁴⁾;

(15) Overwegende dat bepaalde wijzigingen op bestaande ONP-maatregelen nodig zijn om te zorgen voor samenhang met nieuwe technische ontwikkelingen en met andere regelgevende maatregelen die van het algemene regelgevingskader voor telecommunicatie deel zullen uitmaken;

(16) Overwegende dat voor alle in Bijlage I van Richtlijn 90/387/EEG vermelde gebieden waarvoor ONP-voorwaarden kunnen worden uitgewerkt, overeenkomstig de procedure van artikel 4 van Richtlijn 90/387/EEG analyserapporten zijn opgesteld waarop openbaar commentaar is geleverd; dat alle in Bijlage 3 van Richtlijn 90/387/EEG vermelde prioritaire maatregelen zijn getroffen;

(17) Overwegende dat de Commissie, ten einde haar in staat te stellen de controlerende taak uit te voeren waarmee zij overeenkomstig het Verdrag is belast, onverwijld van veranderingen bij de nationale regelgevende instantie, respectievelijk instanties en bij de betrokken organisaties in kennis dient te worden gesteld;

⁽¹³⁾ PB nr. L 128 van 23.5.1991, blz. 1; Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG (PB nr. L 220 van 30.8.1993, blz. 1).

⁽¹⁴⁾ PB nr. L 290 van 24.11.1993, blz. 1.

(18) Overwegende dat de doelstelling die eruit bestaat de Richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG aan een aan mededinging onderworpen omgeving in de telecommunicatiesector aan te passen niet op toereikende wijze door de Lid-Staten kan worden verwezenlijkt en bijgevolg overeenkomstig het in artikel 3B van het Verdrag besloten liggende subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel beter op gemeenschappelijk niveau kan worden verwezenlijkt;

(19) Overwegende dat de werking van de Richtlijnen 90/387/EEG en 92/44/EEG niet later dan 31 december 1999 dient te worden beoordeeld; dat bij deze beoordeling rekening dient te worden gehouden met het feit dat de daadwerkelijke concurrentie op de telecommunicatiemarkten zal toenemen;

(20) Overwegende dat de regelgeving op telecommunicatiegebied ingevolge de artikelen 52 en 59 van het Verdrag verenigbaar en in overeenstemming met de beginselen van vrijheid van vestiging en vrijheid tot het verrichten van diensten dienen te zijn en dat daarbij rekening dient te worden gehouden met de noodzaak de invoering van nieuwe diensten en van de algemene toepassing van technologische verbeteringen te vergemakkelijken;

(21) Overwegende dat het Europees Parlement en de Raad op 24 oktober 1995 Richtlijn 95/46/EG betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁵⁾ hebben vastgesteld,

⁽¹⁵⁾ PB nr. L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Richtlijn 90/387/EEG

Richtlijn 90/387/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

(a) Lid 2 komt als volgt te luiden:

"2. De in lid 1 bedoelde voorwaarden hebben tot doel de verschaffing van openbare telecommunicatienetwerken en/of openbare telecommunicatiediensten binnen en tussen Lid-Staten te vergemakkelijken, in het bijzonder de verrichting van diensten door ondernemingen, firma's of natuurlijke personen die in een andere Lid-Staat zijn gevestigd dan die van de onderneming, firma of natuurlijke persoon voor welke de diensten zijn bestemd."

(b) Het volgende lid 3 wordt toegevoegd:

"3. De voorwaarden voor "Open Network Provision" zijn gericht op het overall in de Gemeenschap:

- garanderen van de verlening van universele diensten op telecommunicatiegebied,
- garanderen van de beschikbaarheid van een minimumreeks van diensten,
- verzekeren van toegang tot en interconnectie van openbare telecommunicatienetwerken en openbare telecommunicatiediensten,
- bevorderen van de verlening van geharmoniseerde telecommunicatiediensten ten behoeve van de gebruikers, door op vrijwillige basis geharmoniseerde technische interfaces voor open en efficiënte toegang en interconnectie en de bijbehorende normen en/of specificaties vast te stellen en te bevorderen."

2. Artikel 2 komt te luiden:

"Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. "Gebruikers": personen, waaronder consumenten, of organisaties die van openbare telecommunicatiediensten gebruik maken;

2. - "telecommunicatienetwerk": de transmissiesystemen en, voor zover van toepassing, schakelapparatuur en andere hulpmiddelen die het mogelijk maken signalen tussen welbepaalde aansluitpunten via draadverbindingen, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen over te brengen;

- "openbaar telecommunicatienetwerk": een telecommunicatienet dat onder meer voor het verrichten van openbare telecommunicatiediensten wordt gebruikt,
3. - "telecommunicatiediensten": diensten die geheel of gedeeltelijk in de transmissie en/of routing van signalen over telecommunicatienetwerken bestaan,

- "openbare telecommunicatiedienst": een telecommunicatiedienst die voor het publiek beschikbaar is.
4. "Universele dienst": een welbepaalde minimumdienst of minimumreeks van diensten van een gespecificeerde kwaliteit die voor alle gebruikers overal en, in het licht van de bijzondere nationale omstandigheden, tegen een betaalbare prijs beschikbaar is.
5. "Netwerkaansluitpunt": het fysieke punt waarop de gebruiker toegang tot een openbaar telecommunicatienet krijgt. Dit is het punt waarvoor technische interface-specificaties zijn gedefinieerd.
6. "Essentiële eisen": niet-economische redenen van algemeen belang die een Lid-Staat ertoe kunnen bewegen de toegang tot openbare telecommunicatienetwerken of openbare telecommunicatiediensten te beperken. Deze redenen zijn de veiligheid van het functioneren van het netwerk, het behoud van netwerkintegriteit en, in gerechtvaardigde gevallen, de interoperabiliteit van diensten en de bescherming van gegevens.

Gegevensbescherming kan bestaan uit de bescherming van persoonlijke gegevens, het vertrouwelijke karakter van informatie die wordt doorgegeven en/of opgeslagen, alsmede de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;
7. "Interconnectie": het fysiek en logisch verbinden van de faciliteiten van organisaties die telecommunicatienetwerken en/of -diensten aanbieden om het de gebruikers van een organisatie mogelijk te maken te communiceren met gebruikers van een andere organisatie of toegang te hebben tot diensten die door een andere organisatie worden verleend.
8. "Voorwaarden voor Open Network Provision": het geheel van de overeenkomstig deze richtlijn geharmoniseerde voorwaarden die betrekking hebben op open en efficiënte toegang tot en gebruik van openbare telecommunicatienetwerken en, indien van toepassing, openbare telecommunicatiediensten, hierna genoemd "ONP-voorwaarden".

Onverminderd de toepassing ervan op een basis van geval per geval mogen de ONP-voorwaarden geharmoniseerde voorwaarden omvatten met betrekking tot:

- zo nodig, technische interfaces, met inbegrip van de benodigde definitie en implementatie van netwerkaansluitpunten,
- gebruiksvoorwaarden,
- tariefbeginselen,
- zo nodig de toegang tot frequenties en nummers/adressen/namen

9. "Technische specificaties", "normen" en "eindapparatuur": de in artikel 1 van Richtlijn 91/263/EEG^(*) omschreven begrippen.

^(*) PB nr. L 128 van 23.5.1991, blz. 1."

3. Artikel 3 komt te luiden:

(a) Lid 3 wordt vervangen door:

"3. De ONP-voorwaarden mogen geen bijkomende beperkingen op het gebruik van het openbare telecommunicatienetwerk en/of de openbare telecommunicatiediensten toestaan met uitzondering van met het communautaire recht verenigbare beperkingen."

(b) Lid 4 vervalt.

(c) Lid 5 komt te luiden:

"5. Onverminderd de specifieke richtlijnen die met betrekking tot open network provision zijn vastgesteld, en voor zover de toepassing van de essentiële eisen op grond van lid 2 een Lid-Staat ertoe kan bewegen de toegang tot openbare telecommunicatienetwerken of -diensten te beperken, worden de regels voor een eenvormige toepassing van de essentiële eisen, in het bijzonder met betrekking tot de interoperabiliteit van diensten en de bescherming van gegevens, in voorkomend geval door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 10."

4. Artikel 4 vervalt.

5. Artikel 5 komt te luiden:

"Artikel 5

1. In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* wordt verwezen naar normen en/of specificaties die zijn opgesteld om als grondslag te dienen voor geharmoniseerde technische interfaces en/of geharmoniseerde kenmerken van diensten voor ONP en aan de vereisten van open en efficiënte toegang, interconnectie en interoperabiliteit voldoen, ten einde de voor gebruikers overal in de Gemeenschap de verlening van geharmoniseerde telecommunicatiediensten aan te moedigen.

Indien nodig kan de Commissie na overleg met het in artikel 9 bedoelde comité Europese normalisatie-instituten verzoeken om normen op te stellen.

2. De Lid-Staten bevorderen het gebruik van overeenkomstig lid 1 in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* genoemde normen en/of specificaties voor de verschaffing van technische interfaces en/of netwerkfuncties.

Zo lang dergelijke normen en/of specificaties nog niet zijn vastgesteld of indien zij niet economisch zijn, bevorderen de Lid-Staten:

- normen en/of specificaties die door Europese normalisatie-instituten, zoals ETSI en CEN/CENELEC zijn aangenomen,

of, bij ontstentenis van dergelijke normen en/of specificaties,

- internationale normen of aanbevelingen die door de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU), de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) of Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) zijn aangenomen,

of, bij ontstentenis van dergelijke normen en/of aanbevelingen,

- normen en/of specificaties die door internationale industriële instanties, die over een breed draagvlak in de sector beschikken, zijn opgesteld,

of, bij ontstentenis van dergelijke normen en/of specificaties,

- nationale normen en/of specificaties met een breed draagvlak in de sector.

3. Indien de toepassing van de normen en/of specificaties in de zin van lid 1 ontoereikend blijkt om de interoperabiliteit van grensoverschrijdende diensten in een of meer Lid-Staten te garanderen, kan de toepassing van dergelijke normen en/of specificaties, voor zover zulks strikt noodzakelijk is om deze interoperabiliteit te garanderen en de vrije keuze van de gebruiker te verbeteren, volgens de procedure van artikel 10 verplicht worden gesteld, onverminderd de artikelen 85 en 86 van het Verdrag.

Alvorens de toepassing van de normen en/of specificaties overeenkomstig de eerste alinea verplicht wordt gesteld, nodigt de Commissie door middel van een kennisgeving in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* alle betrokken partijen uit tot het leveren van openbaar commentaar.

4. Wanneer een Lid-Staat of de Commissie van oordeel is dat de in lid 1 genoemde geharmoniseerde normen en/of specificaties niet aan de doelstelling van open en efficiënte toegang, interconnectie en interoperabiliteit, met name niet aan de basisbeginselen en de essentiële eisen als bedoeld in artikel 3, beantwoorden, legt de Commissie of de betrokken Lid-Staat de zaak onder opgave van redenen daarvoor aan het in artikel 9 genoemde comité. Het comité brengt hierover onverwijld advies uit.
5. In het licht van het advies van het comité, deelt de Commissie de Lid-Staten mede of het al dan niet nodig is verwijzingen naar die normen en/of specificaties in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* te schrappen."
6. Het volgende artikel 5bis wordt ingevoegd:

"Artikel 5bis

1. De Lid-Staten kunnen toestaan dat de taken waarmee de nationale regelgevende instantie uit hoofde van de communautaire wetgeving belast is, door meer dan één lichaam worden uitgevoerd. In dat geval dienen de Lid-Staten duidelijk aan te geven met welke taken elk van die lichamen wordt belast.
2. Ten einde de onafhankelijkheid van nationale regelgevende instanties te waarborgen, dienen:
 - de nationale regelgevende instanties juridisch gescheiden en functioneel onafhankelijk te zijn van alle organisaties die telecommunicatienetwerken, -uitrusting of -diensten verschaffen;
 - Lid-Staten die het eigendom behouden van of die een belangrijke mate van zeggenschap hebben over de organisaties die telecommunicatienetwerken en/of -diensten verschaffen, ervoor zorg te dragen dat er een daadwerkelijke structurele scheiding bestaat tussen de regelgevende functie en de met het eigendom of met de zeggenschap verband houdende activiteiten.
3. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat er op nationaal niveau geschikte mechanismen bestaan zodat een partij die door een besluit van de nationale regelgevende instantie wordt geschaad, het recht heeft bij een onafhankelijk lichaam in beroep te gaan."
7. De artikelen 6 en 7 vervallen.
8. Artikel 8 komt te luiden:

"Artikel 8

De Commissie gaat de werking van deze richtlijn na en brengt daarover bij de eerste gelegenheid, doch uiterlijk 31 december 1999 verslag uit aan het Europees Parlement en aan de Raad. Het verslag zal onder meer berusten op de informatie die de Lid-Staten aan de Commissie en aan het ONP-Comité hebben verstrekt. Indien noodzakelijk kunnen in dit verslag verdere maatregelen voor aanpassing van deze richtlijn worden voorgesteld, waarbij rekening dient te worden gehouden met in de richting van een volledig concurrentiële context wijzende ontwikkelingen."

9. In artikel 9, lid 1, tweede alinea, worden in plaats van het woord "telecommunicatieorganisaties" de woorden: "organisaties die openbare telecommunicatienetwerken leveren en/of openbare telecommunicatiediensten verrichten, gelezen".
10. De bijlagen 1 en 3 komen te vervallen.
11. Bijlage 2 wordt vervangen door bijlage I van de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

Wijziging van Richtlijn 92/44/EEG

Richtlijn 92/44/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. In de gehele richtlijntekst worden in plaats van het woord "telecommunicatieorganisaties" de woorden "organisaties die overeenkomstig artikel 11, lid 1bis, zijn aangemeld gelezen".
2. Aan artikel 1 worden de volgende alinea's toegevoegd:

"De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat op elke plaats van hun grondgebied ten minste één organisatie onder de bepalingen van deze richtlijn valt.

Onverminderd de tweede alinea dragen de Lid-Staten ervoor zorg dat de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen niet aan organisaties die geen krachtige positie op de markt innemen, worden opgelegd."
3. Artikel 2 komt te luiden:

"Artikel 2

Definities

1. De definities van Richtlijn 90/387/EEG gelden, voor zover dienstig, eveneens voor de onderhavige richtlijn.

2. In deze richtlijn wordt voorts verstaan onder:

- *huurlijnen*: de telecommunicatiefaciliteiten met behulp waarvan transparante transmissiecapaciteit tussen aansluitpunten van het netwerk wordt geboden, zonder "on demand switching" (schakelfuncties waarover gebruikers kunnen beschikken als onderdeel van de geleverde huurlijn),
- *ONP-comité*: het in de artikelen 9 en 10 van Richtlijn 90/387/EEG bedoelde comité,
- *nationale regelgevende instantie*: het lichaam als bedoeld in artikel 5bis van Richtlijn 90/387/EEG bedoelde lichaam."

4. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

(a) De tweede zin van lid 1 komt te luiden:

"Wijzigingen in bestaande en informatie over nieuwe aanbiedingen worden zo spoedig mogelijk bekendgemaakt. De nationale regelgevende instantie kan een passende termijn voor kennisgeving vastleggen."

(b) Lid 3 vervalt.

5. Artikel 4, tweede streepje, eerste alinea, komt te luiden:

"- de standaardleveringstermijn, waaronder wordt verstaan de termijn, gerekend vanaf de dag waarop de gebruiker formeel een aanvraag voor een huurlijn heeft ingediend, waarbinnen 95 % van alle huurlijnen van hetzelfde type ter beschikking van de klanten is gesteld."

6. Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

(a) Lid 1 komt te luiden:

"1. De Lid-Statens dragen ervoor zorg dat wanneer de toegang tot en het gebruik van huurlijnen beperkt is, deze beperkingen slechts erop gericht zijn te waarborgen dat de met de communautaire wetgeving verenigbare essentiële eisen worden nageleefd en dat deze door de nationale regelgevende instanties door middel van wettelijke bepalingen worden opgelegd.

Voor de interconnectie van huurlijnen onderling noch voor de interconnectie tussen huurlijnen en openbare telecommunicatienetwerken worden technische beperkingen ingevoerd of gehandhaafd."

- (b) Lid 4, eerste alinea, komt te luiden:

"Met eindapparatuur verband houdende toegangsvoorwaarden worden geacht te zijn vervuld indien de eindapparatuur voldoet aan de goedkeuringsvoorwaarden voor de aansluiting ervan op het netwerkaansluitpunt van het betrokken type huurlijn, overeenkomstig Richtlijn 91/263/EEG^(*) of Richtlijn 93/97/EEG^(**)

^(*) PB nr. L 128 van 23.5.1991, blz. 1.

^(**) PB nr. L 290 van 24.11.1993, blz. 1."

7. Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

- (a) Het volgende lid 2bis wordt ingevoegd:

"2bis De Lid-Staten bevorderen de verschaffing van de in bijlage III vermelde aanvullende typen huurlijnen, waarbij met de marktvraag en met de ontwikkelingen op het gebied van de normalisatie rekening dient te worden gehouden."

- (b) Lid 3 komt te luiden:

"3. De wijzigingen die nodig zijn om de bijlagen II en III aan nieuwe technische ontwikkelingen en veranderingen van de marktvraag aan te passen, waaronder de eventuele schrapping van bepaalde typen huurlijnen uit de bijlagen, rekening houdend met de stand van ontwikkeling van de nationale netwerken, door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 10 van Richtlijn 90/387/EEG."

8. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

- (a) Lid 2 komt te luiden:

"2. De nationale regelgevende instantie draagt ervoor zorg dat de organisaties die overeenkomstig artikel 11, lid 1bis zijn aangemeld, het beginsel van non-discriminatie bij de verschaffing van huurlijnen aanvoerden. In het bijzonder dienen deze organisaties aan anderen huurlijnen te verschaffen onder dezelfde voorwaarden en van dezelfde kwaliteit als die welke zij aan hun eigen diensten of aan diensten van hun dochterondernemingen of partners bieden."

- (b) Het volgende lid 4 wordt toegevoegd:

"4. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat organisaties die huurlijnen verschaffen, worden verplicht de informatie te verstrekken die nodig is om de organisaties te bepalen waarop deze richtlijn van toepassing is."

9. Artikel 9 vervalt.

10. Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

(a) In lid 2, onder b), komt punt iii) te luiden:

"iii) indien voor het toerekenen van de kostencategorie directe noch indirecte maatstaven kunnen worden gevonden, wordt een algemene toerekeningsfactor gehanteerd, welke wordt berekend op basis van de verhouding van alle uitgaven die direct worden toegeschreven of toegerekend aan, enerzijds, huurlijnen en, anderzijds, aan andere diensten."

(b) Het volgende lid 4 wordt toegevoegd:

"4. De nationale regelgevende instantie past de in lid 1 genoemde vereisten niet toe indien een organisatie in een bepaald geografisch gebied voor een specifiek huurlijnenaanbod geen krachtige positie op de markt inneemt."

11. Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

(a) Lid 1 komt te luiden:

"1. De Lid-Staten delen de Commissie de nationale regelgevende instantie, respectievelijk instanties mede die met de uitvoering van de in deze richtlijn omschreven taken is, respectievelijk zijn belast.

Zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van elke, zich bij hun nationale regelgevende instanties voordoende verandering."

(b) Het volgende lid 1bis wordt ingevoegd:

"1bis De nationale regelgevende instanties delen de Commissie de namen mede van de huurlijnen verschaffende organisaties die aan de vereisten van deze richtlijn zijn onderworpen. Deze mededeling omvat in voorkomend geval de typen huurlijnen die elke organisatie in elk geografisch gebied dient te verschaffen ten einde aan de vereiste van artikel 1 te voldoen en de uit hoofde van artikel 10, lid 4, verleende uitzonderingen."

(c) Lid 2, tweede alinea, komt te luiden:

"De nationale regelgevende instantie houdt de gegevens ter beschikking, die zij de Commissie desgevraagd verstrekt, betreffende gevallen waarin de toegang tot of het gebruik van huurlijnen is beperkt, alsook de bijzonderheden van de getroffen maatregelen en de redenen daarvoor."

12. Artikel 14 komt te luiden:

"Artikel 14

Verslag

De Commissie gaat de werking van deze richtlijn na en brengt daarover bij de eerste gelegenheid, doch uiterlijk 31 december 1999 verslag uit aan het Europees Parlement en aan de Raad. Het verslag zal onder meer berusten op de informatie die de Lid-Staten aan de Commissie en aan het ONP-Comité hebben verstrekt. Het verslag bevat een beoordeling van de noodzaak om de richtlijn te verlengen rekening houdend met de in de richting van een volledig door concurrentie gekenmerkte context wijzende ontwikkelingen. Indien nodig kunnen in het verslag verdere maatregelen worden voorgesteld om deze richtlijn aan te passen."

13. Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

(a) Voetnoot I komt te luiden:

"PB nr. L 109 van 26.4.1983, blz.8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/10/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB nr. L 100 van 19.4.1994, blz. 30)."

(b) Onder D vervallen de punten 1, 2, 3, 5 en 6.

(c) Punt E komt te luiden:

"Voorwaarden voor aansluiting van eindapparatuur

De informatie over de aansluitingsvoorwaarden omvat een volledig overzicht van de eisen waaraan de aan de betrokken huurlijn aan te sluiten eindapparatuur overeenkomstig Richtlijn 91/263/EEG of Richtlijn 93/97/EEG moet voldoen."

14. Bijlage II van de onderhavige richtlijn wordt toegevoegd als bijlage III.

Artikel 3

Omzetting

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 31 december 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgend op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen

Artikel 5

Geadresseerden

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

De Voorzitter

De Voorzitter

BIJLAGE I

"BIJLAGE"

Referentiekader voor de toepassing van de ONP-voorwaarden

Bij de toepassing van de ONP-voorwaarden als omschreven in artikel 2, punt 10, dient te worden uitgegaan van het volgende referentiekader, met inachtneming van de relevante bepalingen van het Verdrag:

1. *Geharmoniseerde technische interfaces en/of netwerkfuncties*

Voor het opstellen van ONP-voorwaarden moet bij het definiëren van specificaties voor technische interfaces en/of netwerkfuncties het volgende schema in aanmerking worden genomen:

- voor de huidige diensten en netwerken moeten bestaande specificaties voor interfaces worden gebruikt;
- voor geheel nieuwe diensten of verbetering van bestaande diensten moeten, voor zover doenlijk, eveneens bestaande specificaties voor interfaces worden gebruikt. Indien de bestaande interfaces niet volstaan, zullen uitbreidingen van deze specificaties en/of nieuwe specificaties voor interfaces moeten worden opgesteld;
- voor netwerken die nog niet zijn geïntroduceerd, maar waarvoor een normalisatieprogramma reeds is begonnen, dient bij de specificering van nieuwe interfaces en netwerkfuncties met de ONP-voorwaarden in de zin van artikel 3 rekening te worden gehouden.

De ONP-voorstellen moeten steeds waar mogelijk overeenstemmen met de werkzaamheden die bij Europese normalisatie-instituten, met name het ETSI, gaande zijn; tevens moet rekening worden gehouden met de werkzaamheden van andere internationale normalisatie-instituten, zoals de ITU-T.

2. *Geharmoniseerde verschaffings- en gebruiksvoorwaarden*

In de verschaffings- en gebruiksvoorwaarden moeten, voor zover nodig, de voorwaarden inzake toegang en terbeschikkingstelling van diensten worden geïdentificeerd.

- (a) verschaffingsvoorwaarden hebben betrekking op de voorwaarden waaronder diensten aan gebruikers worden aangeboden. Zij mogen inhouden:
- typische levertijd,
 - typische reparatietijd,
 - kwaliteit van de dienstverlening, met name de beschikbaarheid, en de kwaliteit van de transmissie,
 - onderhoud en netwerkbeheer.

- (b) gebruiksvoorwaarden hebben betrekking op de voorwaarden die van toepassing zijn op de gebruikers, zoals:
- voorwaarden voor de toegang tot het netwerk,
 - voorwaarden voor gemeenschappelijk gebruik,
 - zo nodig voorwaarden betreffende de bescherming van persoonlijke gegevens en vertrouwelijkheid van mededelingen.

3. *Geharmoniseerde tariefbeginselen*

De tariefbeginselen moeten in overeenstemming zijn met de in artikel 3, lid 1, neergelegde beginselen.

Deze beginselen houden met name het volgende in:

- de tarieven moeten op objectieve criteria gebaseerd en in beginsel op de kostprijs georiënteerd zijn, met dien verstande dat de vaststelling van het eigenlijke tariefniveau een zaak van de nationale wetgeving blijft en geen deel uitmaakt van de ONP-voorwaarden. Indien een organisatie niet langer over een krachtige positie op de betreffende markt beschikt, kan het vereiste van kostprijsgerichtheid door de bevoegde nationale regelgevende instantie buiten werking worden gesteld. Een van de doelstellingen is het vaststellen van efficiënte tariefbeginselen in de gehele Gemeenschap, met een gewaarborgde universele dienstverlening voor eenieder;
- de tarieven moeten doorzichtig zijn en op passende wijze worden bekendgemaakt;
- om de gebruikers de keuze te laten tussen de verschillende onderdelen van de dienstverlening, en voor zover de techniek zulks mogelijk maakt, moeten de tarieven voldoende worden opgesplitst in overeenstemming met de mededingingsregels van het Verdrag: in het bijzonder moeten bijkomende voorzieningen die aangewend worden om sommige aanvullende specifieke diensten te verlenen, in beginsel onafhankelijk van de inclusieve dienstverlening en van het eigenlijke transport in rekening worden gebracht;
- de tarieven mogen geen discriminerend karakter hebben en moeten gelijkheid van behandeling waarborgen.

Indien kosten voor toegang tot netwerkhulpmiddelen of -diensten in rekening worden gebracht, moet worden voldaan aan bovengenoemde beginselen en aan de mededingingsregels van het Verdrag en moet ook rekening worden gehouden met het beginsel van een eerlijke verdeling van de totale kosten van de gebruikte hulpmiddelen en met de noodzaak van een redelijk rendement van de gedane investeringen.

Er mogen verschillende tarieven worden ingesteld om rekening te houden met overmatig verkeer tijdens piekuren en gering verkeer tijdens daluren, op voorwaarde dat de tariefverschillen commercieel gerechtvaardigd en niet met de bovenstaande beginselen in strijd zijn.

4. *Geharmoniseerde benadering van nummering/adressering/naamgeving*

De nummering/adressering vormt het belangrijkste onderdeel van ieder telecommunicatieprotocol en bij iedere telecommunicatiedienst die voor de selectie van de bestemming, respectievelijk bestemmingen zorg draagt.

De telecommunicatiediensten die via het vaste openbare telefoonnetwerk worden aangeboden, zijn thans volledig gebaseerd op nummering voor het identificeren van de bestemming(en) van een oproep. Andere telecommunicatiediensten zijn gebaseerd op het algemenere concept van adressering. Bij sommige van deze telecommunicatiediensten speelt naast adressering naamgeving een rol, b.v. bij Message Handling Systems, overeenkomstig de aanbevelingen uit de reeks X.400; de mogelijkheid bestaat dat naamgeving op den duur als aanvulling op nummering/adressering bij alle telecommunicatiediensten zal worden gebruikt.

Derhalve dient een groot belang te worden gehecht aan een geharmoniseerde benadering van nummering/adressering en, waar van toepassing, naamgeving, om een transeuropese eind-tot-eindverbinding tussen gebruikers, alsmede interoperabiliteit van diensten te garanderen. Bovendien dient de toewijzing van nummers/adressen/namen eerlijk te geschieden en te voldoen aan de vereisten voor gelijke toegang.

Om dit te bereiken is het noodzakelijk dat:

- de terbeschikkingstelling overeenkomstig geharmoniseerde beginselen voor geschikte nummerings- en adresseringsreeksen, en, waar van toepassing, geschikte naamgeving, voor alle openbare telecommunicatiediensten geschiedt;
- nationale standpunten in internationale organisaties en platforms waar beslissingen over nummering/adressering/naamgeving worden gecoördineerd waarbij rekening dient te worden gehouden met mogelijke toekomstige ontwikkelingen op Europees niveau op het gebied van nummering/adressering/naamgeving;
- de betreffende nationale telecommunicatieplannen voor nummering/adressering/naamgeving onder toezicht staan van de nationale regelgevende instantie, ten einde de onafhankelijkheid van de organisaties die openbare telecommunicatienetwerken of openbare telecommunicatiediensten verschaffen, te garanderen;
- de procedures voor de toewijzing van individuele nummers/adressen/namen en/of adresserings-/nummeringsreeksen transparant, billijk en punctueel zijn en dat de toewijzing op een objectieve, transparante en niet-discriminerende wijze geschiedt;
- de nationale regelgevende instanties de mogelijkheid krijgen de voorwaarden voor het gebruik van bepaalde prefixen of korte codes in nummer-/adressenplannen vast te stellen met name wanneer deze worden gebruikt voor diensten van algemeen openbaar belang (b.v. gidsdiensten, hulpdiensten), of voor het waarborgen van gelijkwaardige toegang."

BIJLAGE II

"BIJLAGE III

DEFINITIE VAN MOGELIJK TE LEVEREN HUURLIJNEN OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 7, LID 2BIS

Type huurlijn	Technische karakteristieken	
	Interface-specificatie	Koppelingkarakteristieken en specificatie van de werking
34 368 kbit/s digitaal gestructureerd	ETS 300 686 ¹	ETS 300 687 ¹
34 368 kbit/s digitaal niet gestructureerd	ETS 300 686 ¹	ETS 300 687 ¹
139 264 kbit/s digitaal gestructureerd	ETS 300 686 ¹	ETS 300 688 ¹
139 264 kbit/s digitaal niet gestructureerd	ETS 300 686 ¹	ETS 300 688 ¹
155 Mbit/s digitaal (STM-1) ²	gebaseerd op ITU-T G.708	gebaseerd op ITU-T G.708

¹ Deze normen zijn nog in ontwikkeling bij ETSI

² ETSI is verzocht nader werk op het gebied van normen voor SDH VC-gebaseerde huurlijnen met digitale bandbreedte te verrichten."

ISSN 0254-1513

COM(95) 543 def.

DOCUMENTEN

NL

15 08

Catalogusnummer : CB-CO-95-602-NL-C

ISBN 92-77-96206-2

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg